

ТМГ. XXXVIII	Бр. 2	Стр. 917-928	Ниш	април - јун	2014.
--------------	-------	--------------	-----	-------------	-------

UDK 371.3:373.3

Оригиналан научни рад

Примљено: 2. 12. 2012.

Ревидирана верзија: 5. 12. 2013.

Одобрено за штампу: 27. 5. 2014.

Маја Батез

Бранко Крсмановић

Горан Димитрић

Универзитет у Новом Саду

Факултет спорта и

физичког васпитања

Нови Сад

МОТОРИЧКА ЕФИКАСНОСТ У ЗАВИСНОСТИ ОД СТРУЧНИХ КОМПЕТЕНЦИЈА НАСТАВНИКА

Апстракт

На узорку од 210 ученика и ученица, узраста 10 година (\pm 6 месеци) извршено је експериментално истраживање са циљем да се утврде разлике у нивоу моторичке ефикасности ученика и ученица предметне и разредне наставе у зависности од стручних компетенција наставника.

Моторичка ефикасност утврђена је на основу резултата остварених у решавању комплексног моторичког задатка – Полигона свестраности, чији садржај проистиче из Минималних образовних захтева за четврти разред основног образовања, које је прописало Министарство просвете Републике Србије, актуелним Наставним планом и програмом (2006).

Разлике у нивоу моторичке ефикасности између ученика и ученица предметне и разредне наставе утврђене су униваријантном анализом варијансе (Анова).

Добијени резултати указују на постојање статистички значајних разлика у погледу моторичке ефикасности између ученица и ученика који су похађали предметну и разредну наставу у корист предметне наставе.

Кључне речи: млађи школски узраст, стручне компетенције, моторичка ефикасност, предметна настава, разредна настава

THE RELATIONSHIP BETWEEN MOTOR EFFICIENCY AND TEACHERS' COMPETENCE

Abstract

The sample of 210 male and female pupils aged 10 (\pm 6 months) underwent a

majabatezns@yahoo.com

research experiment aimed at determining the differences in motor efficiency of young boys and girls in relation to their teachers' professional competence (classroom vs. subject teachers).

We determined the motor efficiency according to the subjects' results in a complex motor task, the so-called 'versatility test', designed in accordance with the Serbian Ministry of Education's Minimal Educational Requirements of the current Curriculum for Grade 4 (2006).

We analyzed the differences in motor efficiency among pupils taught by subject vs. classroom teachers using a univariate analysis of variance (ANOVA).

The results revealed statistically significant differences favouring subject as compared to classroom teacher studies.

Key Words: lower school age, professional competence, motor efficiency, subject-teacher studies, classroom-teacher studies

УВОДНА РАЗМАТРАЊА

Физичко васпитање као саставни и неotuђиви део општег васпитања има врло важну улогу у систему образовања и васпитања младих људи. Циљ физичког васпитања огледа се у свестраном и хармоничном развијању личности. Тај циљ се конкретизује и остварује низом општих и посебних задатака који се односе на јачање и унапређивање здравља, развијање физичких и функционалних способности. Циљеви и задаци физичког васпитања реализују се кроз редовну наставу на часовима физичког васпитања и разним облицима ваннаставних активности. У наставној пракси се неретко сусрећемо са чињеницом да се задаци наставе физичког васпитања не могу успешно остварити класичним садржајима и методама у оквиру елементарне општег заједничког програма са само два часа недељно и једним часом обавезног програма изабране спортске гране, колико је предвиђено фондом часова за ученике нижих разреда основне школе, који је прописало Министарство просвете Републике Србије актуелним Наставним планом и програмом (2006).

Имајући у виду постојећи фонд часова, као и чињеницу да са децом млађег школског узраста, тачније ученицима трећег и четвртог разреда основне школе, раде у већини случајева наставници разредне наставе, онда се стварно може поставити питање реализације задатака наставе физичког или моторичке ефикасности деце. У целом систему школског физичког васпитања реализација наставе у нижим разредима основне школе можда је једна од најслабијих карика поменутог система. Деца нижих разреда основне школе су неоправдано запостављена баш у периоду када су најсензибилнија на утицаје физичког вежбања и када се могу остварити највреднији резултати

који у каснијем добу представљају идеалну подлогу за даљи рад и успешније укључивање у спортску активност. Квалитетно и продуктивно физичко васпитање, са обезбеђеним потребним нивоом стручности и условима за рад предуслов су за трајно ангажовање човека у физичкој активности као најважнији услов да оно прерасте из обавезе у свакодневну животну потребу, јер млађе школско доба представља најпогоднију етапу, односно темељ за свестрано физичко васпитање (Биговић, 2004).

На питање ко ће реализовати физичко васпитање у нижим разредима основне школе, тачније у трећем и четвртном разреду, да ли наставници физичког васпитања или учитељи, воде се разне дискусије већ низ година. Тачније на тему стручних компетенција наставника на релацији наставник физичког–учитељ. Дискусије су се могле приметити у средствима јавног информисања, на седницама Националног просветног савета, у матичним институцијама које образују кадар професора физичког васпитања, па све до основношколских установа, директора и родитеља који сматрају да наставници физичког треба да реализују наставу физичког васпитања у нижим разредима основне школе у интересу њихове деце.

Час физичког васпитања у нижим разредима основне школе реализују наставници разредне наставе или наставници предметне наставе. На часу физичког васпитања као основном организационом облику рада реализују се предвиђени циљеви и задаци, као и предвиђено наставно градиво, адекватним избором физичких вежби. Наставник у складу са Наставним планом и програмом сам одређује задатке, средства и организационе облике рада и управо од њега зависи у којој ће мери искористити постојеће услове рада, како ће искористити расположива средства, какав ће бити однос оптерећења и одмора и каква ће артикулација времена на часу бити. Од самог наставника највише зависи какав ће квалитет наставног рада бити. Централну улогу у унапређењу образовања имају управо наставници јер они непосредно утичу на моторичко учење и разој ученика. Може се рећи да су један од ослонаца у развоју квалитета образовања управо компетенције наставника васпитача као мера знања, вештина и ставова чије поседовање доприноси успешном учењу, развоју деце и ученика. Професионални развој наставника подразумева стално развијање компетенција ради квалитетнијег обављања посла и унапређивања развоја деце, тј. ученика и нивоа њиховог постигнућа (Сл. гласник РС).

На територији општине Нови Сад је велики број основних школа у којима наставу физичког васпитања у нижим разредима предају наставници предметне наставе, што због материјалних услова, што због фонда часова. Рационализација у просвети довела је у питање реализацију наставе физичког у нижим разредима. Директори основних школа су због допуне фонда часова учитељима стручни

рад ускратили наставницима физичког, али и ликовног и музичког у својој матичној области за коју су стручно оспособљени а због тога трпе једино деца.

Бројна истраживања указују да се баш највећа штета може направити на најнижем, млађем школском узрасту, уколико са децом не ради стручњак и ако физичко васпитање не реализују они који су за ту област стручно оспособљени на највишем нивоу (Батез и Крсмановић, 2012)

Без обзира на бројна научна сазнања да наставу физичког васпитања треба да изводе професори, још увек нису прихваћене препоруке у тој мери да се целокупна настава физичког васпитања у нижим разредима основне школе повери стручним наставницима.

У прилог томе говоре и резултати истраживања у којима се наводи забрињавајуће висок проценат деце са постуралним поремећајима (лордотично, сколиотично и кифотично држање тела) већ у млађем школском добу, затим (Протић Гава и Крнета, 2010) такође велики проценат гојазне деце (Крсмановић и сар. 2011) млађег школског доба, што је последица деловања многобројних фактора а између осталих и неадекватне, недовољне и неорганизоване физичке активности. Поред тога, велики број родитеља није у могућности да обезбеди деци свакодневну физичку активност јер нема довољно материјаних средстава. Уколико се деци ускрате и три часа организованог физичког васпитања недељно (има примера да учитељице обично држе математику или српски језик уместо физичког, или врше неку надокнаду часова), а узимајући у обзир физичко стање деце, поставља се питање шта ми као друштво у перспективи добијамо?

Циљ овог истраживања је утврђивање моторичке ефикасности на полигону свестраности у зависности од стручних компетенција наставника тј. да ли наставу изводе наставници предметне или разредне наставе као кумулативни ефекат наставног процеса.

На основу изнетог, проблем овог истраживања представљају разлике у моторичкој ефикасности на крају четвртог разреда основне школе, у зависности од стручних компетенција наставника

На основу дефинисаног проблема произилази да је предмет овог истраживања моторичка ефикасност, која произилази из савладаности моторичких садржаја предвиђених Наставним планом и програмом, као и степена развоја моторичких способности.

МЕТОД РАДА

У овом раду коришћен је експериментални метод у «ex post facto» условима са лонгитудиналним приступом. Као истраживачка техника, за прикупљање података, примењено је тестирање. Истраживање је спроведено у оквиру једне школске године. Тестирање је

реализовано на крају школске године да би се утврдио кумулативни ефекат рада у току једне школске године у зависности од стручних компетенција наставника.

Укупан узорак испитаника је изведен из популације ученика и ученица четвртих разреда двеју основних школа са територије општине Нови Сад. Укупан број испитаника износио је 210, подељен у две групе, од којих су прву групу чинили ученици у чијој се школи спроводила разредна настава (123 испитаника, контролне групе), док су другу групу чинили ученици у чијој се школи спроводила предметна настава (87 испитаника експерименталне групе). Укупан узорак био је подељен у два субузорка: субузорок дечака и девојчица контролне и субузорок дечака и девојчица експерименталне групе.

Моторичка ефикасност процењивана је на основу ефикасности и нивоа савладаности наставних садржаја комплексног моторичког задатка у оквиру полигона свестраности на финалном мерењу на крају школске године. Садржаји полигона свестраности произилазе из минималних образовних захтева, предвиђених актуелним Наставним планом и програмом у оквиру општег заједничког програма.

Полигон свестраности као комплексни моторички задатак, био је састављен од осам задатака које су ученици решавали у низу, један за другим, са тачно обележеном стартном капијом на почетку уздужне линије одбојкашког терена (18 м), затим једном попречном линијом одбојкашког терена (9 м) и циљном капијом, која је била постављена на крају друге уздужне линије одбојкашког терена (18 м).

Опис Полигона свестраности: након знака за "старт" ученици су пролазили кроз стартну капију, која је била постављена на почетку уздужне линије одбојкашког терена, непосредно пре првог задатка: Први задатак: колут напред из места до упора чучећег и трчање до другог задатка. Први задатак је почињао на почетку стартне линије. Други задатак: прелазак преко ниске греде (постављене по уздужној оси у односу на стартну линију) трчећим кораком и трчање до трећег задатка. Други задатак је почињао на 3 м у односу на стартну линију. Трећи задатак: пењање на шведски сандук (постављен по попречној оси у односу на стартну линију) висине 60 цм, на један од раније научених начина, и трчање до четвртог задатка. Трећи задатак је почињао на 7 м у односу на стартну линију. Четврти задатак: провлачење кроз обруч и трчање до петог задатка. Четврти задатак је почињао на 9,5 м у односу на стартну линију. Пети задатак: прескакање шведске клупе (постављене по уздужној оси у односу на стартну линију) са три узастопна суножна скока, са ослонцем на рукама, и трчање до шестог задатка. Пети задатак је почињао на 11 м у односу на стартну линију. Шести задатак: трчање слалом техником између три вертикално постављене заставице на међусобној удаљености од 0,5 м и трчање до седмог задатка. Шести задатак је почињао на 15 м у односу на стартну линију. Седми задатак: пузање испод козлића и

трчање до осмог задатка. Седми задатак је почињао на 17,5 м у односу на стартну линију. Осми задатак: трчање 18 м спринтом, дуж целе уздужне линије одбојкашког терена, до циљне капије, која је била постављена на крају те уздужне линије. Осми задатак је почињао када су ученици савладали препреке које су биле постављене у низу једна за другом на крају 18 м, у смеру кретања казаљке на сату. Време трајања полигона свестраности је мерено у десетинкама секунде од стартне до циљне капије.

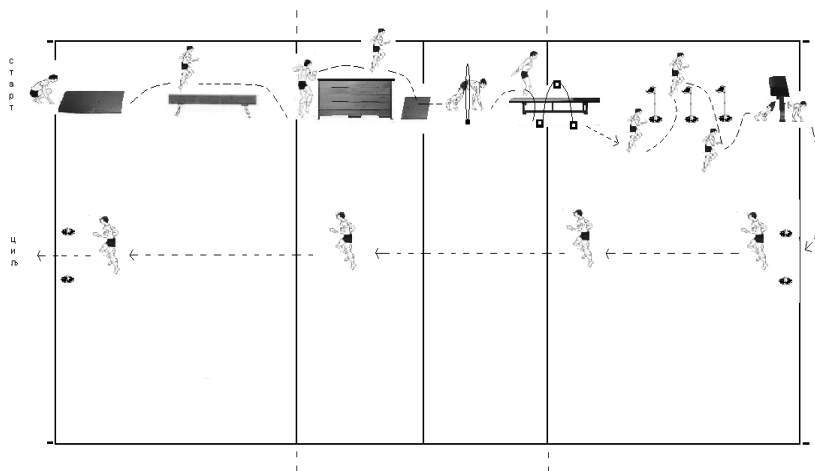

Схема: Полигона свестраности

Scheme: Multy-ability polygon scheme

Подаци су прикупљени, а затим и статистички обрађени. За утврђивање разлика између група у моторичкој ефикасности коришћена је униваријантна анализа варијансе – Анова. Хомогеност група по просторима урађена је анализом профила. Добијени резултати су табелирани и текстуално образложени.

РЕЗУЛТАТИ И ДИСКУСИЈА

Резултати и разлике између субузорака девојчица

Прегледом централних и дисперзионих параметара варијабле за процену моторичке ефикасности, полигона свестраности код девојчица контролне групе (Табела 1) и експерименталне групе (Табела 2) и анализом средњих вредности добијених резултата, може се рећи да су девојчице експерименталне групе постигле просечно боље резултате у моторичкој ефикасности процењиване полигоном свестраности, што је и разумљиво, ако су биле под утицајем експерименталног третмана у односу на контролну групу девојчица.

Исто тако може се рећи да су девојчице експерименталне групе нешто хомогеније са коефицијентом варијације (12.65%) у резултатима које су постигле на полигону свестраности у односу на контролну групу, где је коефицијент варијације (16.67%).

Резултати Колмогоров–Смирновљевог теста нам указују на то да су постигнути резултати у границама нормалне дистрибуције. Дакле, девојчице експерименталне групе су постигле просечно веће вредности и у већој мери су се хомогенизовале у односу на контролну групу.

Табела 1. Централни и дисперзиони параметри варијабле полигон свестраности (девојчица контролне групе на финалном мерењу)

Table 1. Central and dispersion parameters of the 'versatility test' variable (girls in the control group, final measurement).

Варијабла	X	Сд	Мин	Мах	КВ%	П
ПОЛИГОН	27.92	4.65	20.20	42.41	16.67	.134

Табела 2. Централни и дисперзиони параметри варијабле полигон свестраности (девојчица експерименталне групе на финалном мерењу)

Table 2. Central and dispersion parameters of the 'versatility test' variable (girls in the experimental group, final measurement)

Варијабла	X	Сд	Мин	Мах	КВ%	Р
ПОЛИГОН	22.81	2.88	17.52	31.36	12.65	.992

Након уочених разлика у просечним резултатима девојчица контролне и експерименталне групе (табеле 1 и 2) у моторичкој ефикасности на полигону свестраности било је неопходно утврдити и да ли су те разлике статистички значајне, или нису.

Униваријантна анализа варијансе (Табела 3) указала је на статистички значајну разлику, како је $p=.000$, између девојчица контролне и експерименталне групе на полигону свестраности на финалном мерењу.

Табела 3. Значајност разлика између група девојчица на полигону свестраности на финалном мерењу

Table 3. Differences between girls in the experimental vs. girls in the control group in the final measurement

АНОВА	F	P
ПОЛИГОН	40.895	.000

Девојчице експерименталне групе су постигле боље резултате на полигону свестраности (Табела 4) у односу на контролну групу. Бољи резултати експерименталне групе би се могли приписати експерименталном третману, тј. предметној настави, која се редовно одржавала, где су стручни наставници обрађивали све наставне јединице предвиђене Наставним планом и програмом из којих су проистекли задаци на полигону свестраности. За разлику од девојчица контролне групе, чију су наставу водиле учитељице, са мањом дозом стручности, у неодговарајућој опреми и нередовно, разумљиво је што су девојчице експерименталне групе постигле боље резултате у савладаности задатака на полигону свестраности.

Табела 4. Значајност разлика између група девојчица на полигону свестраности на финалном мерењу

Table 4. Differences between girls in the experimental vs. girls in the control group in the final measurement

т-тест	Контролна х	Експериментална х	т	Р
ПОЛИГОН	27.921	22.808	6.395	.000

Анализа хомогености група (Табела 5) упућује на то да су девојчице експерименталне групе хомогеније и успешније у постигнутих резултатима на полигону свестраности.

Већа хомогеност резултата на полигону свестраности девојчица експерименталне групе у односу на контролну би се могла сматрати очекиваном, имајући у виду да су девојчице експерименталне групе биле под утицајем експерименталног третмана тј. предметне наставе, док су девојчице контролне групе похађале разредну наставу.

На разлику између група девојчица у савладаности наставних садржаја на полигону свестраности указује и дистанца (Табела 5).

Табела 5. Хомогеност група девојчица на полигону свестраности на финалном мерењу

Table 5. Homogeneity of both girls' groups in the 'versatility test' final measurement

Група	н/м	%
Контролна	52/76	68.421
Експериментална	34/41	82.927
Дистанца		1.245

Резултати и разлике између субузорака дечака

У табелама 6 и 7 приказани су централни и дисперзиони параметри варијабле полигон свестраности за процену моторичке ефикасности, тј. савладаности наставних садржаја наставе физичког васпитања између група дечака на финалном мерењу.

Табела 6. Централни и дисперзиони параметри варијабле полигон свестраности (дечака контролне групе на финалном мерењу)

Table 6. Central and dispersion parameters of the 'versatility test' variable (boys in the control group, final measurement)

Варијабла	Х	Сд	Мин	Мах	КВ%	Р
ПОЛИГОН	22.94	3.45	17.20	33.75	15.06	.435

Табела 7. Централни и дисперзиони параметри варијабле полигон свестраности (дечака експерименталне групе на финалном мерењу)

Table 7. Central and dispersion parameters of the 'versatility test' variable (boys in the experimental group, final measurement)

Варијабла	Х	Сд	Мин	Мах	КВ%	Р
ПОЛИГОН	22.79	4.61	15.98	38.66	20.25	.661

Анализирајући средње вредности група, запажа се да су дечаци експерименталне групе постигли просечно боље резултате у савладаности наставних садржаја на полигону свестраности.

На основу вредности коефицијената варијације запажа се да су ученици експерименталне групе хетерогенији у постигнутим резултатима на полигону свестраности, где је коефицијент варијације (20.25%) у односу на контролну групу, чији је коефицијент варијације нешто мањи и износи (15.06%). Већа хомогеност резултата дечака контролне групе би се могла објаснити чињеницом да су се резултати које су дечаци контролне групе постигли на полигону свестраности груписали око просечно већих вредности, где је задатак био да се у што краћем времену реализују предвиђени задаци на полигону свестраности.

Без обзира на уочене индивидуалне разлике, Колмолгоров–Смирнов тест показује да су постигнути резултати у границама нормалне дистрибуције.

Како је $p = .863$ униваријантне анализе варијансе (Табела 8), може се рећи да нема статистички значајних разлика између контролне и експерименталне групе дечака на финалном мерењу у примењеној варијабли за процену савладаности наставних садржаја.

Табела 8. Значајност разлика између група дечака на полигону свестраности на финалном мерењу

Table 8. Differences between boys in the experimental vs. boys in the control group in the final measurement

АНОВА	F	P
ПОЛИГОН	.030	.863

Анализом хомогености група (Табела 9) запажа се да је у резултатима постигнутим на полигону свестраности знатно хомогенија експериментална група дечака.

Да су групе дечака сличне и блиске, али да ипак постоје разлике у постигнутим резултатима на полигону свестраности, потврђују и резултати дистанце (Табела 9).

Табела 9. Хомогеност група дечака на полигону свестраности на финалном мерењу

Table 9. Homogeneity of both boys' groups in the 'versatility test' final measurement

Група	н/м	%
Контролна	23/47	48.936
Експериментална	32/46	69.565
Дистанца		.036

Анализом униваријантне анализе варијансе нису уочене статистички значајне разлике између група дечака у варијабли за процену савладаности наставних садржаја процењиваних полигоном свестраности.

Разлог непостојања статистички значајних разлика код дечака можемо потражити у следећим чињеницама: досадашња истраживања указују на разлике у нивоу моторичких способности између дечака и девојчица млађег школског доба. Тако су код дечака запажене статистички значајно боље моторичке способности у односу на девојчице када је у питању хронолошка старост 10 година (Батез и сарадници, 2011). Разлог таквих резултата моторичких способности у односу на полну припадност потичу од интензивнијих моторичких ангажовања као и саме структуре кретања за коју се опредељују дечаци приликом избора игара у односу на девојчице код којих ипак доминира естетика покрета, прецизност и одређене игре на мањем простору и са мање моторне ангажованости. Имајући у виду наведене чињенице, претпоставља се да код истраживане групе дечака експериментални третман није имао статистички значајан допринос моторичкој ефикасности управо из разлога њиховог ранијег и богатијег моторног ангажовања за разлику од девојчица код којих је експери-

ментални третман имао позитивнији утицај на трансформацију моторичке ефикасности.

ЗАКЉУЧАК

На основу претходних анализа централних и дисперзионих параметара варијабли за процену моторичке ефикасности у оквиру полигона свестраности и униваријантне анализе варијансе (Анова), може се рећи да се тестиране групе девојчица статистички значајно разликују у моторичкој ефикасности на Полигону свестраности. Девојчице експерименталне групе су постигле статистички значајно боље резултате у савладавању препрека на полигону свестраности и самим тим су моторички ефикасније у решавању комплексног моторичког задатка. С обзиром на чињеницу да су девојчице експерименталне групе похађале предметну наставу, коју су реализовали наставници са високим нивоом стручности, у односу на девојчице контролне групе које су похађале разредну наставу, коју су реализовале учитељице, претпоставља се да уочене разлике могу да проистичу управо из различитог степена стручности наставника.

На основу добијених резултата у савладаности наставних садржаја дечака који су похађали разредну наставу и дечака који су похађали предметну наставу може се рећи да нису утврђене статистички значајне разлике у моторичкој ефикасности процењиване полигоном свестраности, након једногодишњег циклуса редовне наставе физичког васпитања.

На релативно малом узорку дечака који је учествовао у овом истраживању који је притом истог узраста и похађао је исти програм наставе физичког васпитања али различите стручности, предметна настава нија била таквог карактера да изазове статистички значајне разлике у корист дечака експерименталне групе при савладавању препрека на полигону свестраности, тј. моторичке ефикасности у односу на дечаке контролне групе, који су похађали разредну наставу.

На основу добијених резултата може се закључити да предметна настава има позитиван утицај на трансформацију моторичке ефикасности код ученица чију су наставу реализовали наставници предметне наставе.

ЛИТЕРАТУРА

- Батез, М., Крсмановић, Б., Димитрић, Г., Пантовић, М. (2011). Разлике у нивоу моторичких способности ученика и ученица млађег школског доба. *Спорт и здравље*, вол. 6, (32–37). Научно-стручни часопис из области физичког васпитања и спорта, Универзитет у Источном Сарајеву.
- Батез, М., Крсмановић, Б. (2012). Савладаност наставних садржаја физичког васпитања у зависности од нивоа стручне оспособљености наставника. *Педагошка стварност*, вол. 3, стр. 422–434. Часопис за школска и културно-просветна питања, Нови Сад.

- Биговић, М. (2004). Ефикасност наставе физичког васпитања у односу на стручну оспособљеност наставника. *Магистарски рад*, Нови Сад: Факултет спорта и физичког васпитања.
- Завод за унапређивање образовања и васпитања, Република Србија. Центар за професионални развој запослених у образовању. Службени гласник РС, бр13/2012 и 2013/2014.
- Крсмановић, Б., Батез, М. и Т. Крсмановић. (2011). Разлике у антропометријским карактеристикама и ухрањености дечака и девојчица. *Гласник Антрополошког друштва Србије*, вол. 46 (89–94).
- Протић Гава, Б., Крнета, Ж. (2010). Постурални статус деце млађег школског узраста четири округа Војводине. *Гласник Антрополошког друштва Србије*, вол. 45, стр. 375–383.

Maja Batez, Branko Krsmanović, Goran Dimitrić, University of Novi Sad, Faculty of Sport and Physical Education, Novi Sad

THE RELATIONSHIP BETWEEN MOTOR EFFICIENCY AND TEACHERS' COMPETENCE

Summary

Children of lower school age (grades 1-4) have been unjustifiably neglected in the very period of their lives when they are the most sensitive to the effects of physical exercise. During that period, organized physical activity can have the most valuable results if children are taught by specialized Physical Education teachers.

We used the sample of 210 male and female pupils aged 10 (\pm 6 months) in the municipality of Novi Sad in our experimental research. The aim of the experiment was to determine the differences in the level of motor efficiency among pupils who attending both subject and classroom teachers' classes, in accordance with their teachers' professional competence. The experiment lasted one school year and was conducted during Physical Education classes.

We determined the motor efficiency according to the subjects' results in a complex motor task, the so-called 'versatility test', designed in accordance with the Serbian Ministry of Education's Minimal Educational Requirements of the current Curriculum for Grade 4 (2006).

We confirmed the differences in motor efficiency among pupils taught by subject vs. classroom teachers using a univariate analysis of variance (ANOVA) and group uniformity using profile analysis.

The results revealed statistically significant differences in motor efficiency among children who were taught by subject vs. classroom teachers.

Furthermore, the results suggested the fact that pupils who were taught by subject teachers were more successful in motor efficiency tasks, assuming that they were better organized in sport activities required for motor efficiency tasks. The obtained results confirmed the attempt to improve Physical Education classes in accordance with children's needs and interests in primary school classes. In addition, well-organized sport programs would constitute an ideal ground for further and more successful children's involvement in sport activities.